

شناسه	قانون- مقررات- رویه اجرایی	تاریخ جلسه	۱۴۰۰/۰۸/۲۲
عنوان موضوع	بررسی مصادیق مزایای رفاهی و انگیزشی مشمولین قانون کار و معافیت این مزایا و حق بیمه سهم حقوق بگیران از موضوع ماده (۸۳) قانون مالیات های مستقیم		
مرجع طرح موضوع	دبیرخانه شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی استان		
شرح موضوع	<p>برابر ماده (۸۳) قانون مالیات های مستقیم، درآمد مشمول مالیات حقوق عبارت است از حقوق (مقرری یا مزد، یا حقوق اصلی) و مزایای مربوط به شغل اعم از مستمر و یا غیر مستمر قبل از وضع کسور و پس از کسر معافیت های مقرر در این قانون.</p> <p>بر اساس ماده (۳۶) قانون کار، مزد ثابت، عبارت است از مجموع مزد شغل و مزایای ثابت پرداختی به تبع شغل و طبق تبصره (۳) این ماده، "مزایای رفاهی و انگیزه ای از قبیل کمک هزینه مسکن، خواربار و کمک عایله مندی، پاداش افزایش تولید و سود سالانه جزو مزد ثابت و مزد مبنا محسوب نمی شود."</p> <p>علیرغم اینکه ماده (۸۳) ق.م.م، مزد و مزایای مربوط به شغل را مشمول مالیات از درآمد حقوق اعلام نموده و ماده (۳۶) قانون کار که مزد ثابت را مجموع مزد شغل و مزایای ثابت پرداختی به تبع شغل حقوق بگیران اعلام نموده است، اداره کل امور مالیاتی استان با استناد به ماده (۹۱)^۱ قانون مالیات های مستقیم، صرفاً "هزینه سفر، عیدی سالانه یا پاداش آخر سال، وجوه پرداختی کارفرما بابت هزینه معالجه کارکنان یا افراد تحت تکفل کارکنان و مزایای غیرنقدی پرداختی به کارکنان" را معاف از مالیات شناخته و با ابلاغ بخشنامه شماره ۳۳۵۵۳ مورخ ۱۳۸۷/۰۴/۱۲، مزایای رفاهی و انگیزشی پرداختی کارفرما به کارکنان مشمول مالیات معرفی نمود.</p> <p>بر این اساس اعتراضاتی در استان ها شکل گرفت که منتج به شکایت بازرسی کل کشور از سازمان امور مالیاتی کشور شد که در نهایت هیات عمومی دیوان عدالت اداری، طی دادنامه شماره (۶۰۱) مورخ ۱۳۸۹/۱۲/۰۹ رای به شرح ذیل صادر نمود:</p> <p>"نظر به اینکه مصادیق حقوق و مزایای مشمول کسر مالیات، موضوع ماده (۸۲) قانون مالیات های مستقیم در ماده (۸۳) همان قانون به عنوان مزایای مربوط به شغل احصاء شده است و خدمات و تسهیلات رفاهی که در ماده (۴۰) قانون الحاق موادی به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب ۱۳۸۴ مجوز پرداخت دارد، مزایای مربوط به شاغل بوده و داخل در عناوین حقوق و مزایای مذکور در ماده (۸۳) قانون مالیات های مستقیم نمی باشد، بنابراین وجوه پرداختی به کارکنان دولت، تحت عناوین مهدکودک، یارانه غذا، ایاب و ذهاب، بن کالا و ... به عنوان مصادیق ماده (۴۰) قانون مارالذکر، موضوعاً از شمول احکام مواد (۸۲ و ۸۳) قانون مالیات های مستقیم خارج بوده و نظریه شماره ۲۰۱۰۰/۲۵۶ مورخ ۱۳۸۹/۱۰/۰۶ دیوان محاسبات کشور هم در تأیید مراتب می باشد، بنابراین بخشنامه مورد اعتراض خلاف قانون و خارج از حدود اختیارات سازمان امور مالیاتی کشور تشخیص و به استناد قسمت دوم اصل (۱۷۰) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و بند یک ماده (۱۹) و ماده (۴۲) قانون دیوان عدالت اداری ابطال می گردد."</p> <p>با عنایت به اینکه در رای شماره ۶۰۱ هیات عمومی دیوان به کارکنان دولت اشاره شده بود و کارکنان بخش خصوصی از این معافیت برخوردار نمی گردیدند، هیات عمومی دیوان عدالت اداری در راستای اصلاح رای قبلی دیوان طی تشکیل جلسه ای با</p>		

^۱- ماده ۹۱ ق.م.م: درآمدهای حقوق به شرح زیر از پرداخت مالیات معاف است:

۶- هزینه سفر و فوق العاده مسافرت مربوط به شغل.

۹- وجوه حاصل از بیمه بابت جبران خسارت بدنی و معالجه و امثال آن.

۱۰- عیدی سالانه یا پاداش آخر سال جمعاً معادل یک دوازدهم میزان معافیت مالیاتی موضوع ماده (۸۴) این قانون.

۱۲- وجوهی که کارفرما بابت هزینه معالجه کارکنان خود یا افراد تحت تکفل آنها مستقیماً یا به وسیله حقوق بگیر به پزشک یا بیمارستان به استناد اسناد و مدارک مثبت پرداخت کند.

۱۳- مزایای غیرنقدی پرداختی به کارکنان حداکثر معادل دو دوازدهم معافیت موضوع ماده (۸۴) این قانون.

حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب با اکثریت آراء به شرح زیر رای خود را صادر نمود: "بر مبنای مواد ۲، ۸۲ و ۸۳ قانون مالیات های مستقیم، اطلاق شخص حقیقی در خدمت شخص حقوقی دیگر اعم از حقیقی و حقوقی شامل کلیه کارکنان اعم از کارکنان بخش دولتی و غیردولتی (عمومی غیردولتی) و خصوصی بوده، بنابراین قید «کارکنان دولت» در سطر چهارم رأی شماره ۶۰۱ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مبتنی بر سهو قلم بوده و عبارت «کارکنان دولت» به «حقوق بگیران» اصلاح می شود."

در ادامه سازمان امور مالیاتی کشور طی بخشنامه شماره ۲۰۰/۹۸/۸۰ آذر تاریخ ۹۸/۰۸/۲۷ رای شماره (۶۰۱) هیأت عمومی دیوان عدالت را با تاکید بر معافیت مالیاتی وجوه پرداختی صرفاً "مهدکودک، یارانه غذا، ایاب و ذهاب و بن کالا" ابلاغ نمود که تاکید بخشنامه سازمان امور مالیاتی به "معافیت مالیاتی وجوه پرداختی صرفاً مهدکودک، یارانه غذا، ایاب و ذهاب و بن کالا" مورد اعتراض قرار گرفت و هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۴۰۰/۰۱/۱۲ در پاسخ به دادنامه شماره (۱۹۵۶-۱۹۵۷) مورخ ۱۳۹۹/۰۲/۱۹، رای به ابطال بخشنامه شماره ۲۰۰/۹۸/۸۰ سازمان امور مالیاتی صادر نمود.

سپس سازمان امور مالیاتی با ابلاغ بخشنامه شماره (۲۰۰/۹۹/۵۸) اعلام نمود: "با توجه به ابهامات مطروحه در خصوص نحوه اجرای دادنامه شماره ۷۳ مورخ ۲۷/۰۱/۱۳۹۸، پاراگراف (بند) آخر بخشنامه شماره ۲۰۰/۹۸/۸۰ مورخ ۹۸/۰۸/۲۷ به این شرح اصلاح می گردد و از تاریخ ۸۷/۰۴/۱۲ لازم الاجراء می باشد. بنابراین وجوهی که بابت مهدکودک، یارانه غذا، ایاب و ذهاب، بن کالا و ... به عنوان مصادیق ماده (۴۰) قانون الحاق مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب سال ۸۴ و یا بر اساس مقررات استخدامی مربوطه، در حدود قانون یا متعارف، به کلیه کارکنان پرداخت می شود با ارائه اسناد و مدارک از شمول حکم مواد (۸۲) و (۸۳) قانون مالیات های مستقیم خارج می باشد.

متأسفانه علیرغم اعتراضات، شکایات و آرای دیوان عدالت اداری که لازم الاجرا می باشد، سازمان امور مالیاتی با اشاره به ماده (۴۰) قانون الحاق مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت و مقررات استخدامی مربوطه در بخشنامه شماره ۲۰۰/۹۹/۵۸، موجب سردرگمی کارفرمایان و حقوق بگیران شده است. به صورتیکه انجمن های کارگری و کارفرمایی استان ها جهت شفاف سازی و عدم زیان کارگران و کارفرمایان به دفعات با سازمان امور مالیاتی مکاتبه نمودند. لیکن سازمان امور مالیاتی کشور تاکید به بخشنامه شماره ۲۰۰/۹۹/۵۸ با ابهامات موجود بود که باعث اعمال سلیقه ادارات دارایی در استان ها گردید.

در پی این ابهامات معاونت روابط کار و وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی طی نامه شماره ۷۱۲۹۰ در تاریخ ۱۴۰۰/۰۴/۲۳ نظر نهایی خود را در خصوص مصادیق رفاهی و انگیزشی در قانون کار اعلام نمود: "بر اساس قانون کار هزینه های عائله مندی، مسکن، خواربار، بن کارگری، ایاب و ذهاب، مزایای غیر نقدی، پاداش افزایش تولید، سود سالانه، کمک هزینه مهد کودک و نظایر آنها که به لحاظ ماهیتی برای ارتقای رفاه و انگیزش کارگران در وجه ایشان پرداخت می شود در زمره مزایای مربوط به شغل نیستند و به موجب دادنامه های صادره از دایره تعریف حقوق و مزایای مربوط به شغل موضوع ماده (۸۳) ق.م.خارج و کسر مالیات از آن ها فاقد مستند و توجیه قانونی است." تا شاید ابهامات موجود مرتفع گردد. لیکن بررسی های به عمل آمده حاکی از

۲- بخشنامه شماره ۲۰۰/۹۸/۸۰: بنابراین وجوهی که بابت مهد کودک، یارانه غذا، ایاب و ذهاب و بن کالا در اجرای ماده ۴۰ قانون فوق الذکر و یا بر اساس مقررات استخدامی موسسه در حدود متعارف و یا ارائه اسناد و مدارک به کلیه کارکنان پرداخت می شود، از شمول حکم مواد ۸۲ و ۸۳ قانون مالیات های مستقیم خارج بوده و مشمول مالیات نمی باشد.

۳- دادنامه شماره ۱۹۵۶-۱۹۵۷: بنابراین وجوه پرداختی به حقوق بگیران (موضوع رأی اصلاحی)، تحت عناوین مهد کودک، یارانه غذا، ایاب و ذهاب، بن کالا و... به عنوان مصادیق ماده ۴۰ قانون مارالذکر، موضوعاً از شمول احکام مواد ۸۲ و ۸۳ قانون مالیات های مستقیم خارج بوده و نظریه شماره ۲۵۶/۲۰۱۰۰ — ۶/۱۰/۱۳۸۹ دیوان محاسبات کشور هم در تأیید مراتب می باشد. البته بخشنامه مورد اعتراض خلاف قانون و خارج از حدود اختیارات سازمان امور مالیاتی کشور تشخیصی و به استناد قسمت دوم اصل ۱۷۰ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و بند ۱ ماده ۱۹ و ماده ۴۲ قانون دیوان عدالت اداری ابطال می گردد. با توجه به اینکه در بخشنامه شماره ۸۰/۹۸/۲۰۰ — ۲۷/۸/۱۳۹۸ سازمان امور مالیاتی کشور که در مقام ابلاغ دادنامه اصلاحی رأی مذکور صادر شده، وجوه پرداختی به کارکنان دولت منحصر به عناوین مهد کودک، یارانه غذا، ایاب و ذهاب و بن کالا شده و عبارت «و...» که بیانگر تمثیلی بودن عناوین فوق می باشد، حذف شده است، بخشنامه مذکور خلاف قانون و خارج از اختیار وضع شده و مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و مواد ۸۸ و ۱۳ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ از تاریخ تصویب ابطال می شود.

آن است که به دلیل عدم اطمینان از اقدامات بعدی سازمان امور مالیاتی، کارفرمایان خصوص معافیت این مزایا در بلا تکلیفی بسر می برند.

علیرغم آرای هیات عمومی دیوان عدالت اداری در خصوص معافیت مزایای رفاهی و انگیزشی حقوق بگیران و شفافیت قانون کار سازمان امور مالیاتی بخشنامه شفافیتی در این خصوص ابلاغ نموده و در حال حاضر اداره امور مالیاتی استان رای دیوان را که لازم الاجرا می باشد اعمال نمی کند و این موضوع باعث اختلاف نظر میان کارفرمایان و حقوق بگیران شده است که در این راستا رئیس محترم اداره کل امور مالیاتی استان استعلامی از سازمان امور مالیاتی کشور بعمل آورد و مدیرکل دفتر فنی و مدیریت ریسک مالیاتی با تاکید بر بخشنامه شماره ۲۰۰/۹۹/۵۸ سازمان امور مالیاتی اعلام نمود: موضوع در دست بررسی های تکمیلی می باشد و مکاتباتی با مراجع ذیربط صورت گرفته است که در صورت حصول نتیجه، اطلاع رسانی خواهد شد.

پاسخ مدیرکل دفتر فنی و مدیریت ریسک مالیاتی سازمان امور مالیاتی کشور نیز نشان دهنده عدم شفافیت بخشنامه فوق الذکر می باشد که موید محق بودن کارفرمایان در عدم اعتماد به اقدامات آتی سازمان امور مالیاتی می باشد. با عنایت به اینکه کارفرمایان در راستای ایجاد رفاه و انگیزش کارکنان خود این مزایا را پرداخت می نمایند و قانون کار نیز این موضوع را به صراحت تایید نموده است، لذا کسر مالیات از این مزایا، اهداف کارفرمایان از پرداخت این مزایا را نیز زیر سوال می برد.

معافیت حق بیمه سهم حقوق بگیران از موضوع ماده (۸۳) قانون مالیات های مستقیم یکی دیگر از مواردیست که علیرغم صراحت در قانون مالیات های مستقیم و آرای صادره توسط دیوان عدالت اداری، بلا تکلیف مانده است.

موضوع از این قرار است که سازمان امور مالیاتی با تفسیر از ماده (۱۳۷) قانون مالیات های مستقیم که حق بیمه پرداختی هر شخص بابت بیمه های درمانی از درآمد مشمول مالیات مؤدی کسر می شود و ۲ واحد از ۷ واحد حق بیمه پرداختی بیمه شده جهت امور درمانی تخصیص می یابد، طی بخشنامه شماره ۱۹۴۱۸ مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۰۷، متن "کارفرمایان بیمه شدگان سازمان تامین اجتماعی می توانند صرفاً با کسر دو هفتم از سهم حق بیمه پرداختی حقوق بگیران بیمه شده و کارفرمایان بیمه شدگان سازمان خدمات درمانی و سایر موسسات بیمه گر ایرانی نیز می توانند با کسر کل سهم حق بیمه پرداختی حقوق بگیران بیمه شده خود، از درآمد حقوق آنان و با قید میزان آن در فهرست های حقوق، تسلیمی به اداره امور مالیاتی ذی ربط، مالیات متعلق را محاسبه نمایند." ابلاغ نمود.

سپس شکایتی به دیوان عدالت اداری مبنی بر اینکه ماده (۱۳۷) قانون مالیات های مستقیم به سقف یا مبلغ مشخصی از حق بیمه اشاره نکرده است و کسر دو هفتم از سهم حق بیمه پرداختی حقوق بگیران، خلاف قانون است، طی دادنامه شماره ۵۹۱ مورخ ۱۳۹۸/۰۴/۱۱، هیات عمومی رایبی به شرح ذیل صادر نمود: "بر اساس ماده (۱۳۷) قانون مالیات های مستقیم، هزینه های درمانی پرداختی هر مودی از بابت معالجه خود یا همسر و اولاد و پدر و مادر و برادر و خواهر تحت تکفل در یک سال مالیاتی و همچنین حق بیمه پرداختی هر شخص حقیقی به مؤسسات بیمه ایرانی بابت انواع بیمه های عمر و زندگی و بیمه های درمانی از درآمد مشمول مالیات مؤدی کسر می گردد. همچنین به موجب ماده (۲۹) قانون تامین اجتماعی ۹ درصد از مأخذ محاسبه حق بیمه مذکور در ماده (۲۸) این قانون حسب مورد برای هزینه های ناشی از موارد مذکور در بند های الف و ب ماده ۳ این قانون تخصیص می یابد و بقیه به سایر تعهدات اختصاص خواهد یافت. بنا به مراتب فوق بند (۲) بخشنامه شماره ۱۹۴۱۸ رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور که بر اساس آن مقرر شده است کارفرمایان بیمه شدگان سازمان تامین اجتماعی می توانند صرفاً

^۴- ماده ۱۳۷ قانون مالیات های مستقیم: هزینه های درمانی پرداختی هر مودی بابت معالجه خود یا همسر و اولاد و پدر و مادر و برادر و خواهر تحت تکفل در یک سال مالیاتی به شرط این که اگر دریافت کننده موسسه درمانی یا پزشک مقیم ایران باشد دریافت وجه را گواهی نماید و چنانچه به تأیید وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به علت فقدان امکانات لازم معالجه در خارج از ایران صورت گرفته است پرداخت هزینه مزبور به گواهی مقامات رسمی دولت جمهوری اسلامی ایران در کشور محل معالجه یا وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی رسیده باشد، همچنین حق بیمه پرداختی هر شخص حقیقی به موسسات بیمه ایرانی بابت انواع بیمه های عمر و زندگی (۱) و بیمه های درمانی از درآمد مشمول مالیات مودی کسر می گردد.

در مورد معلولان و بیماران خاص و صعب العلاج علاوه بر هزینه های مذکور هزینه مراقبت و توانبخشی آنان نیز قابل کسر از درآمد مشمول مالیات معلول یا بیمار یا شخصی که تکفل او را عهده دار است می باشد.

با کسر دو هفتم از سهم حق بیمه پرداختی سهم حقوق بگیران بیمه شده و کارفرمایان بیمه شدگان سازمان خدمات درمانی و سایر موسسات بیمه گر ایرانی می توانند با کسر کل سهم حق بیمه پرداختی حقوق بگیران بیمه شده خود از درآمد حقوق آنان و باقیمانده آن در فهرست های حقوق تسلیمی به اداره امور مالیاتی ذی ربط مالیات متعلق را محاسبه نمایند از جهت کسر دو هفتم از سهم حق بیمه پرداختی حقوق بگیران بیمه شده مغایر با حکم مقرر در ماده (۱۳۷) ق.م.م و ماده (۲۹) قانون تامین اجتماعی است و به استناد بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۹۲ ابطال می شود.

پیرو رای دیوان عدالت اداری، سازمان امور مالیاتی بخشنامه ای به شماره ۲۰۰/۹۸/۴۴ در تاریخ ۱۳۹۸/۰۴/۱۴ ابلاغ نمود. در این بخشنامه، کارفرمایان بیمه شدگان سازمان تأمین اجتماعی می توانند صرفاً سهم حق بیمه درمان پرداختی حقوق بگیران بیمه شده از حق بیمه مواد ۳، ۷، ۲۸ و ۲۹ قانون تأمین اجتماعی را از درآمد مشمول مالیات اشخاص یاد شده کسر نمایند. به نظر می رسد سازمان با استناد به رای دیوان که "صرفاً کسر دو هفتم از حق بیمه پرداختی حقوق بگیران مغایر با ماده (۱۳۷) ق.م.م و (۲۹) قانون تأمین اجتماعی می باشد این بخشنامه را صادر نمود.

مجدداً شکایت دیگری طی دادنامه شماره ۲۷۹ در مورخ ۱۴۰۰/۰۲/۲۸ با موضوع "کسر حق بیمه های عمر و زندگی از درآمد مشمول مالیات مؤدی محدود به شخص حقوق بگیر نیست و افراد تحت تکفل وی را در برمی گیرد." به دیوان عدالت اداری ارائه شد که دیوان با استناد به ماده (۱۳۷) ق.م.م رای به شرح ذیل صادر نمود: "نظر به اینکه به موجب حکم این ماده در مورد کسر حق بیمه پرداختی هر شخص حقیقی به مؤسسات بیمه ایرانی از درآمد مشمول مالیات مؤدی، قانونگذار در مقام بیان انواع بیمه های عمر و زندگی و بیمه های درمانی تفاوتی قائل نشده است، بنابراین عبارات مورد شکایت از بخشنامه شماره ۲۰۰/۹۸/۴۴ مورخ ۱۳۹۸/۵/۱۴ رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور به شرح مندرج در گردش کار از آن جهت که کسر حق بیمه های عمر و زندگی از درآمد مشمول مالیات مؤدی را به شخص حقوق بگیر محدود کرده و افراد تحت تکفل وی از حکم قانونگذار مستثنی شده است، خلاف قانون و خارج از حدود اختیار بوده و مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و مواد ۱۳ و ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ از تاریخ تصویب ابطال می شوند."

با عنایت به اینکه ماده (۱۳۷) قانون مالیات های مستقیم به کسر حق بیمه پرداختی هر شخص حقیقی به مؤسسات بیمه ایرانی از بابت انواع بیمه های عمر و زندگی و بیمه های درمانی از درآمد مشمول تأکید کرده است و همچنین به موجب بند (ج) ماده (۱۳۹) مالیات های مستقیم که اشعار می دارد: "کمکها و هدایای دریافتی نقدی و غیرنقدی صندوق های پس انداز بازنشستگی و سازمان بیمه خدمات درمانی و سازمان تأمین اجتماعی و صندوق بیمه اجتماعی کشاورزان، روستائیان و عشایر و همچنین حق بیمه و حق بازنشستگی سهم کارکنان و کارفرما و جریمه های دریافتی مربوط توسط آنها از پرداخت مالیات معاف است." سازمان امور مالیاتی کشور همچنان به کسر هزینه های درمانی از سهم حق حقوق بگیران تأکید دارد. بر این اساس شکایت مجددی با موضوع ابطال بخشنامه سازمان امور مالیاتی در خصوص هزینه بیمه خدمات درمانی طی دادنامه شماره ۴۱۵ به دیوان عدالت اداری ارائه شد. هیات عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۴۰۰/۰۶/۰۲ با تشکیل جلسه با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت، روسا و مستشاران و دادرسانان شعب با اکثریت آرای رای به شرح ذیل صادر نمود: "نظر به اینکه به موجب حکم ماده (۱۳۷) ق.م.م در مورد کسر حق بیمه پرداختی هر شخص حقیقی به مؤسسات بیمه ایرانی از درآمد مشمول مالیات مؤدی، قانونگذار در مقام بیان میان انواع بیمه های عمر و زندگی و بیمه های درمانی تفاوتی قائل نشده است و هیات عمومی دیوان عدالت اداری نیز بهموجب رای شماره ۲۷۹ مورخ ۱۴۰۰/۰۲/۲۸ خود این امر را مورد تأیید قرار داده، بنابراین عبارت "کارفرمایان بیمه شدگان سازمان تأمین اجتماعی می توانند صرفاً با کسر سهم حق بیمه درمان پرداختی حقوق بگیران بیمه شده از حق بیمه ... در بخشنامه شماره ۲۰۰/۹۸/۴۴ مورخ ۱۴۰۰/۰۵/۱۴ سازمان امور مالیاتی کشور که پذیرش حق بیمه پرداختی (به عنوان کسر از مالیات) را

<p>منحصرا به حق بیمه درمان کرده، خلاف قانون و خارج از حدود اختیار بوده و مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ ابطال می گردد.</p> <p>علیرغم صراحت مواد قانونی و آرای صادره از دیوان عدالت اداری که لازم الاجرا می باشد، متاسفانه سازمان امور مالیاتی منحصرا کسر سهم حق بیمه درمان پرداختی حقوق بگیران بیمه شده قبول دارد و در اظهارات بیان شده توسط نماینده امور مالیاتی استان، حق بیمه پرداختی شخص حقیقی به موسسات بیمه بابت انواع بیمه و عمر و زندگی و بیمه های درمانی متفاوت از بیمه تامین اجتماعی می باشد که در صورت وجود ابهام در خصوص میزان دقیق حق بیمه درمان پرداختی بیمه شده، می توان از سازمان تامین اجتماعی استعلام کرد.</p> <p>متاسفانه تاکید سازمان امور مالیاتی به این موضوع باعث گردیده کارفرمایان به دلیل احتمال جرایم در آینده، به رای دیوان که لازم الاجرا می باشد، عمل ننمایند و بدون کسر، مالیات حق بیمه سهم حقوق بگیران به ادارات امور مالیاتی پرداخت نمایند.</p>	
<p>رئوس ایرادات و مشکلات:</p> <p>۱. تفاسیر مختلف سازمان امور مالیاتی از مفاد مندرج در مواد (۸۲) و (۸۳) قانون مالیات های مستقیم و آرای دیوان عدالت اداری، باعث صدور بخشنامه های غیرشفاف و متناقض با قانون کار شده است که این امر موجب گردیده تا ضمن اجحاف در حق کلیه حقوق بگیران، کارفرمایان در اعمال معافیت های مالیاتی مربوط به حق بیمه سهم حقوق بگیران و مزایای رفاهی و انگیزشی کارکنان خود، بلا تکلیف مانده و به جهت عدم اعمال جرایم متعلقه، مجبور به پرداخت مالیات های مضاعف ناشی از این بلا تکلیفی به سازمان امور مالیاتی شوند.</p> <p>۲. عدم توجه سازمان امور مالیاتی کشور به آرای دیوان عدالت اداری که لازم الاجرا می باشد و نیز عدم شفاف سازی و ایجاد وحدت رویه در خصوص موضوعات مربوطه، باعث اعمال سلیقه در ادارات کل امور مالیاتی استان ها شده است.</p>	<p>ایرادات و مشکلات مطروحه</p>
<p>جلسه کارگروه شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی با حضور نمایندگانی از دادگستری استان، سازمان تامین اجتماعی، اداره کار، اداره امور مالیاتی، کانون همافزایی شوراهای اسلامی کار، مجمع نمایندگان کارگران استان، کانون انجمن های صنفی کارگران استان، کانون انجمن های حرف استان و امور مالیاتی اتاق تبریز به شرح ذیل برگزار شد:</p> <p>نسرین درخشانی، مسئول دبیرخانه شورای گفتگو: موضوع جلسه در خصوص اخذ مالیات از مزایای رفاهی و انگیزشی؛ با توجه به اینکه هیات عمومی دیوان عدالت در این خصوص رای صادر کرده است و اداره کار نیز با این مورد موافق هستند و ابلاغیه هایی نیز صادر کرده اند ولی متاسفانه کارفرمایان به دلیل اینکه در پایان سال با مشکل مواجه نشوند از بحث مزایای رفاهی نیز مالیات کسر می کنند، بعلاوه برای ۵٪ از ۷۰٪ بیمه سهم کارفرما نیز مالیات کسر می شود. کارفرمایان یکسری مزایای انگیزشی و رفاهی برای کارکنان پرداخت می کنند ولی با کسر مالیات از این بخش، از بحث انگیزشی سودی برای کارگران و کارکنان حاصل نمی شود. این موضوع در استان اصفهان نیز مطرح شده است و در این خصوص از طرف اتاق اصفهان نامه ای ارسال شده است با این مضمون: سازمان امور مالیاتی، با استناد به رای های صادر شده از سوی دیوان، بخشنامه ای صادر و برای تمامی استان ها ارسال کنید تا این موضوع عملی شود. ظاهرا سازمان امور مالیاتی از اولین رای که از طرف دیوان صادر شده است اینطور برداشت کرده بود که فقط کارکنان دولت شامل این موضوع می باشند و مجدد رای صادر شد که تمامی کارکنان حقوق بگیر شامل این موضوع هستند ولی متاسفانه اعمال نمی شود. در این خصوص آقای امامی نامه نگاری و پیگیری های زیادی انجام داده اند و در این مورد توضیح می دهند.</p>	<p>جمع بندی جلسه کارگروه کارشناسی مورخ ۱۴۰۰/۰۸/۱۰</p>

یداله امامی، نائب رئیس مجمع نمایندگان کارگران استان: ماده (۳۶) قانون کار در مورد مزد و مزایا به تبع شغلی و تبصره مزایای رفاهی انگیزشی می باشد، طبق قانون، مزد و مزایای به تبع شغلی شامل مالیات بوده ولی مزایای رفاهی انگیزشی جزو مزد مینا لحاظ نمی شود از جمله حق اولاد، بن کارگری، حق مسکن، ایاب و ذهاب، حق غذا، سود سالانه، پاداش افزایش تولید. موضوع مورد بحث بیمه، بر اساس ماده (۲۸) و (۲۹) تامین اجتماعی ۶ درصد از نه سی ام هزینه درمان به عهده دولت، یک درصد به عهده کارفرما و ۲ درصد به عهده کارگر است که در حال حاضر دو هفتم از این موضوع معاف از مالیات می باشد. طبق رای دیوان، سازمان امور مالیاتی صلاحیت تشخیص مقدار درصد را ندارد بنابراین تا این لحظه این موضوع مبهم می باشد که آیا کل ۷ درصد سهم کارگر معاف از مالیات است یا چند درصد. طبق ماده (۱۳۷) و (۸۲) و (۸۳) قانون های مستمر مالیات، حقوق عبارتست از مزایای به تبع شغل و مزد ثابت، عناوینی که به عنوان مزایای رفاهی فارغ از شغل و پست سازمانی پرداخت می شود مشمول مالیات نمی شوند ولی مبهم است. براساس نامه ای که برای آقای عباسپور نوشتیم و ۷ بند را مشخص کرده سوال کردیم که کدام بندها شامل مالیات می شود، ایشان نیز در این خصوص با تهران مکاتباتی انجام داده اند ولی تا این لحظه پاسخ شفافی دریافت نکرده ایم.

ریباب طالبی، مسئول امور مالی لتاق تبریز: در حال حاضر در بحث بیمه، اداره امور مالیاتی دو هفتم بیمه از مالیات مربوطه را معاف می شناسد و ما نیز عمل می کنیم. ولی بحث مالیات شامل تمامی آیتم ها می باشد از جمله مزایای انگیزشی و رفاهی که سهم سازمان را کسر کرده و به اداره امور مالیاتی پرداخت می شود. متأسفانه رای دیوان در سازمان عملی نمی شود و کماکان با این مشکل مواجه هستیم.

قادر حاتمی، رئیس اداره روابط کار اداره کل تعاون کار و رفاه اجتماعی استان: اسناد بالادستی و قوانین موجود در این حوزه زیاد نمی باشد، مواد (۸۲) و (۸۳) قانون مالیات های مستقیم، رای شماره (۶۰۱) مورخ ۸۹/۱۲/۰۹، همینطور اصلاحیه این رای به تاریخ ۹۸/۰۱/۲۷ با شماره دادنامه (۷۳)؛ بخشنامه (۲۰۰۹۸۸۰) رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور و اصلاحیه این بخشنامه به شماره (۸۳۹۹۵۸)؛ نامه مورخه ۱۴۰۰/۰۴/۲۷ وزارت کار، که در نهایت براساس مکاتبات انجام شده بین وزارت کار و سازمان امور مالیاتی، وزارت کار در تاریخ ۱۴۰۰/۰۶/۰۷ نظر قاطع خود را خطاب به رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور در ارتباط با مصادیق کمک هزینه های رفاهی و انگیزشی اعلام کرد که با اعلام جواب نهائی، این موضوع از نظر ما تمام شده است. بخشنامه جدید شماره (۱۱) درآمد سازمان تامین اجتماعی در خصوص نحوه تشخیص حقوق و مزد و مزایا و سایر هزینه های مشمول، موجود است. برای جمع بندی سریع موضوع به مواد (۳۴) و (۳۵) و (۳۶) قانون کار مراجعه کنید. در ماده (۴۷)، مزایای اضافی از جمله قرارداد پاداش افزایش تولید مطرح شده است که در قالب مزایای رفاهی و انگیزشی در نظر می گیریم. در ماده (۳۴)، کلیه دریافتی های قانونی که کارگر به اعتبار قرارداد کاری اعم از مزد یا حقوق، کمک عائله مندی، هزینه مسکن و خواربار، ایاب و ذهاب و مزایای غیرنقدی، پاداش افزایش تولید، سود سالانه و نظایر آنها دریافت می کند، حق السعی می نامد. در نتیجه حق السعی مجموعه دریافتی های کارگر از کارفرما می باشد که شامل حقوق پایه، مزایای تابع دستمزد اعم از مزایای مستمر تابع دستمزد یا غیرمستمر تابع دستمزد می باشد. در ماده (۳۵) بیان شده که مزد عبارت است از وجوه نقدی و یا غیرنقدی و یا مجموع آنها که در مقابل انجام کار به کارگر پرداخت می شود. وجوه غیرنقدی با مزایای غیرنقدی متفاوت است. مزایای غیرنقدی جزو مزایای انگیزشی و رفاهی می باشد ولی وجوه غیرنقدی جزو مزد بوده و شامل مالیات می باشد. در ماده (۳۶) بیان شده است که مزد ثابت عبارتست از مجموع مزد شغل و مزایای ثابت پرداختی به تبع شغل. از مجموع سه ماده فوق، فرق بین حق السعی و مزد و حقوق مشخص می شود. اینجا بحث مزد و حق السعی مطرح است حق السعی اعم از مزد بوده و مزد مبلغی است که به صورت ثابت پرداخت شده و مشمول مالیات می باشد؛ در کارگاه های شامل طرح و فاقد طرح، مزد ثابت متفاوت می باشد. تمامی مزایایی که به عنوان مزایای رفاهی و انگیزشی پرداخت می شود، ممکن است در قانون بطور صریح بیان شده و یا نشده باشد و مزیت رفاهی پرداخت شده که در قانون ذکر نشده است از نظر سازمان ما جزو مزایای رفاهی و انگیزشی محسوب می شوند. در

رای شماره (۶۰۱) هیات عمومی بیان شده است که مزایای مربوط به شغل، در مواد (۸۱) و (۸۳) احصا شده است و خدمات و تسهیلات رفاهی در ماده (۴۰) قانون الحاق قانون تنظیم و بخشی از مقررات مالی که دولت مجوز پرداخت دارد، مزایای مربوط به شاغل بوده و جزو عناوین حقوق و مزایای مذکور در ماده (۸۳) قانون مالیات مستقیم نمی باشد. در رای شماره (۸۳) به این صورت اصلاح شده است که فقط بخش دولتی مدنظر نبوده بلکه تمامی کارکنان بخش دولت و غیردولتی مدنظر می باشد و صراحتاً موضوع مشخص می باشد.

نسرین درخشانی، مسئول دبیرخانه شورای گفتگو: صراحتاً در تبصره (۳) ماده (۳۶) مزایای رفاهی انگیزشی مشخص شده است و بیان شده این موارد جزو مزد ثابت و مبنای محسوب نمی شود و در قانون کار نیز صراحتاً این موضوع بیان شده است.

مصطفی بهنیا، مشاور دبیرخانه شورای گفتگو: موضوعی که منجر به این قضیه شده است اینست که در ماده (۸۳) قانون مالیات های مستقیم اعلام شده مزایایی که مربوط به شغل می باشد شامل مالیات می باشد. در ماده (۴۰) قانون الحاق این مزایا را خارج از شغل تلقی کرده است و بیان کرده که هر حقوق بگیر فارغ از اینکه چه شغلی دارد، می تواند این مزایا را به صورت کامل دریافت کند و مزایا در شغل ها می تواند متفاوت باشد ولی این هفت موردی که ذکر شده است فارغ از نوع شغل می باشد، یعنی رای دیوان عدالت اداری نیز با استناد به قانون الحاق صادر شده است. ((این موارد طبق ماده (۴۰) قانون الحاق فارغ از شغل می باشد و در ماده (۸۳) قانون مالیات بیان شده که درآمد مشمول مالیات حقوق عبارتست از حقوق (مقرری یا مزد یا حقوق اصلی) و مزایای مربوط به شغل اعم از مستمر و یا غیر مستمر)) در این خصوص استانهای فارس و خراسان جنوبی استعلام کرده اند و در پاسخ، سازمان امور مالیاتی به صراحت اعلام تایید کرده و این موارد را معاف از مالیات اعلام کرده است. متن نامه: این موارد فارغ از نوع شغل و به صورت یکسان در حد متعارف و با ارائه اسناد و مدارک به عنوان مصادیق ماده (۴۰) قانون فوق الذکر موضوعاً از شمول احکام مواد (۸۲) و (۸۳) قانون مالیات های مستقیم خارج می باشد. در قانون الحاق دقیقاً مشخص شده است که این مزایا فارغ از شغل می باشند و ما با استناد به این قانون درخواست مافیت را داریم.

قادر حاتمی، رئیس اداره روابط کار اداره کل تعاون کار و رفاه اجتماعی استان: در متن دادنامه بیان شده است: وجوه پرداختی تحت عناوین مهدکودک، یارانه غذا، ایاب ذهاب و بن کالا، داخل در عناوین حقوق و مزایای مذکور در ماده (۸۳) قانون مالیات های مستقیم نمی باشد. نظر صریح وزارت در سطح معاون وزیر به سازمان امور مالیاتی ارسال شده و برای ما نیز ابلاغ شده است و نظر ما در خصوص این موارد می باشد: عائله مندی، مسکن، خواربار، بن، ایاب و ذهاب، مزایای غیرنقدی، پاداش افزایش تولید، سود سالانه، کمک هزینه مهدکودک و نظایر آن. (منظور از نظایر آن اینست که به صورت حصری نمی باشد)

عزیز امن الهی، معاون قضائی رئیس دادگستری استان: حق السعی عام است ولی مزد حصری می باشد و مشخص شده است و مالیات شامل دستمزد می باشد و با رای وحدت رویه دیوان عالی عدالت تبدیل به قانون شده است و مکلف به عمل می باشیم. قبلاً اختلاف نظر بود و قبل از صدور رای وحدت رویه امکان برداشت و عمل سلیقه ای وجود داشت ولی با صدور رای وحدت رویه این موضوع مشخص می شود، مگر اینکه ابهامی در رای وحدت رویه وجود داشته باشد که در اینصورت درخواست نظریه تفصیلی می شود ولی در صورتیکه ابهامی وجود ندارد و مشخص است، باید طبق آن عمل شود و حق کارگر و کارمند ضایع نشود. رای وحدت رویه گره گشا بوده و در حکم قانون و لازم الاجرا می باشد.

علی عباسپور، نماینده امور مالیاتی استان: در این خصوص مکاتبات متعددی از سوی مجامع امور صنفی و چندین شرکت صورت گرفته است؛ با توجه به اینکه در ماده (۹۱) قانون مالیات های مستقیم، مزایایی که معاف از مالیات هستند، احصا شده اند و در خصوص رای نهائی صادر شده، بخشنامه تکمیلی به شماره (۲۰۰/۹۸۸۰) از سوی سازمان صادر شد: وجوهی که بابت مهدکودک و غیره که فقط ۴ مورد ذکر شده بود و سازمان در بخشنامه تکمیلی اعلام کرد که وجوهی که بابت مهدکودک، یارانه غذا، ایاب و ذهاب، بن کالا و غیره به عنوان مصادیق ماده (۴۰) قانون الحاق مصوب ۸/۱۵/۸۴ و یا براساس مقررات استخدامی موسسه

مربوطه در حدود قانون و یا متعارف به کلیه کارکنان پرداخت می شود، با ارائه اسناد از شمول حکم مواد (۸۲) و (۸۳) قانون مالیات های مستقیم خارج می باشد. در مورد سهم دو هفتم سهم بیمه سازمان از طریق بخشنامه شماره (۲۰۰/۹۸/۴۴) مورخه ۹۸/۰۵/۱۴ اصلاحیه صادر شد: کارفرمایان بیمه شدگان سازمان تامین اجتماعی می توانند صرفاً با کسر سهم حق بیمه درمان پرداختی حقوق بگیران از حق بیمه مواد (۲۸) و (۲۲) قانون تامین اجتماعی، مالیات متعلقه را محاسبه نمایند. نامه ای با این مضمون برای دفتر فنی و مدیریت مالی ارسال کردیم: در اجرای بخشنامه صادره به شماره (۲۰۰/۹۹/۵۸) مورخه ۹۹/۰۸/۱۴ سازمان امور مالیاتی کشور در خصوص دادنامه شماره (۷۳) و (۶۰۱) هیات عمومی دیوان عدالت اداری و با عنایت به اینکه در متن بخشنامه یاد شده تصحیح گردیده و خدمات و تسهیلات رفاهی از جمله وجوه پرداختی در رابطه با مزایای مربوط به شاغل، من جمله مهدکودک، یارانه غذا، ایاب و ذهاب، بن کالا و ... که برابر ماده (۴۰) قانون الحاق مجوز پرداخت دارد از شمول احکام مواد (۸۲) و (۸۳) قانون مالیات های مستقیم خارج می باشد. سوالاتی در مورد عناوین دقیق حق شاغل که شامل معافیت های یاد شده به غیر از عناوین قید شده می باشد مطرح گردیده است. نظر به وجود ابهام در نحوه عمل مودیان محترم و همکاران در مواجهه با هزینه های موصوف، خواهشمند است در خصوص موارد مذکور و نیز مزایای رفاهی انگیزشی موضوع تبصره (۳) ماده (۳۶) و ماده (۴۷) قانون کار، راهنمایی فرمائید. در نامه ای که دفتر فنی به عنوان مرجع به آن ارجاع داده است بیان شده است اینطور بیان شده: لازم به ذکر است موضوع در دست بررسی های تکمیلی می باشد و در این خصوص با مراجع ذیربط (اداره کار) مکاتباتی انجام پذیرفته که در صورت حصول نتیجه اطلاع رسانی خواهد شد. این آخرین مکاتبه ما بوده است.

قادر حاتمی، رئیس اداره روابط کار اداره کل تعاون کار و رفاه اجتماعی استان: با توجه به متن، اولاً: فقط به موارد نام برده شده حصر نشده. دوم: منظور از مقررات استخدامی مربوطه، قانون کار می باشد. سوم: اینکه در خصوص عرف، اگر در کارگاهی عرفاً مبلغی خارج از بحث مزد و داخل حق السعی پرداخت شود، از نظر ما جزو مزایای رفاهی و انگیزشی بوده و مشمول مالیات نمی باشد.

یداله امامی، نائب رئیس مجمع نمایندگان کارگران استان: از طرف استان ما در اسفند ماه برای استان های اصفهان و خراسان رضوی اعلام شده است و این دو شهرستان در برج دو مکاتبه کرده و در برج سه جواب را دریافت کرده اند ولی متأسفانه ما نتوانستیم پاسخی دریافت کنیم. سازمان تامین اجتماعی نیز با وجود رای دیوان بخاطر وجود (...) در بخشنامه، این موضوع را قبول نمی کند. در ماده (۲۹) تامین اجتماعی: حوادث بیماری، بارداری، غرامت دستمزد، از کارافتادگی و بازنشستگی و فوت که دیوان تایید کرده است دو هفتم مالیات اعمال شده از سال ۸۳، در صلاحیت ذاتی آن نبوده و برای همان بند، مالیات تمکین نمی شود ولی اداره مالیات با تفسیر خود عمل می کند.

نسرین درخشانی، مسئول دبیرخانه شورای گفتگو: نتیجه براین شد که با استناد به رای دیوان عدالت، برای اینکه تمام سازمانهای استانی اجازه عمل در این خصوص را داشته باشند از سازمان امور مالیاتی کشور درخواست دستور ابلاغ به صورت بخشنامه یا دستور جامع و شفاف داشته باشیم. اگر بخشنامه ای در این خصوص صادر شود و سازمان امور مالیاتی نیز براساس آن عمل کند آیا می توان درخواست مابه التفاوت کرد؟ در خصوص بحث دو هفتم بیمه که شامل مالیات می شود توضیحاتی بیان کنید.

علی عباسپور، نماینده امور مالیاتی استان: بله می توان درخواست استرداد مالی کرد؛ می توان برای ماه های باقیمانده سال تعدیل کرد و یا اگر کل سال پرداخت شده و تمام شده است بعد از اتمام تیرماه سال بعد با درخواست حقوق بگیر قابل پرداخت است. در ماده (۸۷) آمده است که اضافه پرداختی مالیات و حقوق طبق مقررات این قانون مسترد خواهد شد مشروط براینکه بعد از انقضاء تیرماه سال بعد، تا آخر آن سال با درخواست کتبی حقوق بگیر از اداره امور مالیاتی مربوطه مورد مکاتبه قرار گیرد. مالیات پرداختی از سوی کارگر می باشد نه کارفرما، پس باید از سوی کارگر درخواست شود.

یداله امامی، نائب رئیس مجمع نمایندگان کارگران استان: رای دیوان در سال ۹۸ صادر شده است و بنظر سازمان امور مالیاتی استان به دلیل اینکه به پایان سال نزدیک می شویم، به عمد وقت تلف می کند. طبق آماري که در دست دارم برای تمامی ۲۷۰۰ واحد تولیدی و صنعتی و خدماتی مستقر در استان، مالیات سه سال پرداخت شده است و به نظر برای اتمام فرصت درخواست استرداد، زمان هدر داده می شود، چون بعد از تیر ماه سال بعد فقط امکان استرداد مابه التفاوت امسال را می توانیم داشته باشیم و امکان ورود به سال های ۹۸ و ۹۹ را نخواهیم داشت و بنده به این دلیل سعی می کنم تا زودتر نتیجه بگیریم و بتوانیم مبلغ سال قبل را نیز دریافت کنیم چون مبلغ کمی نیست و به نفع کارگران است. در خصوص مکاتبات و نامه های ارسالی ما، سازمان مالیاتی باید پیگیر موضوع از مرکز باشد نه ما. در ماده (۳۶) تامین اجتماعی بیان شده: چنانچه کارفرما بدهی برای سازمان تامین اجتماعی داشته باشد، این بدهی نمیتواند باعث محروم شدن بیمه گذار از خدمات بیمه شود از جمله بیکاری، استعلاجی، ۴٪ سخت و زیان آور، ولی متأسفانه ماده (۳۶) از سوی تامین اجتماعی اجرا نمی شود. در خصوص ۷٪ نیز بعد از کلی پیگیری، طبق رای دیوان اعلام شده که سازمان امور مالیاتی صلاحیت ذاتی در تعیین درصد نداشته و از نظر مالیات دو هفتم از هزینه درمان یعنی از نه سی ام کسر می شود؛ درحالیکه برای آیتم های ماده (۲۸) و (۲۹)، ۷٪ را پرداخت می کنیم.

عزیز امن الهی، معاون قضائی رئیس دادگستری استان: یعنی ابتدا باید ۷٪ کسر شود سپس مالیات اعمال شود. قانون امور مالیاتی می گوید از بابت دو درصدی که بابت درمان پرداخت می شود مالیات دریافت خواهیم کرد ولی بقیه پرداختی در حکم پس انداز می باشد.

نسرین درخشانی، مسئول دبیرخانه شورای گفتگو: از طرف دیوان در سال ۹۸ رای صادر شده و لازم الاجرا می باشد پس باید اجرا شود ولی اینکه تمامی کارمندان و کارگران تک به تک مکاتبه کرده و درخواست مابه التفاوت را داشته باشند عملاً غیر ممکن می باشد. آیا از دیدگاه تامین اجتماعی و اداره کار ۷ درصدی که کارگر به عنوان سهم بیمه پرداخت می کند شامل کسر مالیات می شود یا خیر؟ مواردی که شامل کسر مالیات می شود باید به طور شفاف در قانون مشخص شود.

علی عباسپور، نماینده امور مالیاتی استان: با رای دیوان، بحث دو هفتم حذف شده است، و در این خصوص سازمان در تاریخ ۹۸/۰۵/۱۴ بخشنامه شماره (۲۰۰/۹۸/۴۴) را صادر کرده است؛ کلاً دو هفتم کنار گذاشته شده و برای سهم بیمه درمانی حقوق بگیران استعلام کرده بودند که به این صورت پاسخ دادیم: در صورت وجود ابهام در خصوص میزان دقیق حق بیمه درمان پرداخت شده بیمه شده، از سازمان تامین اجتماعی قابل استعلام می باشد. از نظر سازمان دو قسمت از هفت قسمت پرداخت شده از حق بیمه، سهم بیمه درمان می باشد که از طرف دیوان رد شد و اعلام شد که اداره امور مالیاتی حق تعیین درصد را نداشته و سازمان با بخشنامه تکمیلی، آن را کاهش داده و حق بیمه درمان مدنظر شد. حق بیمه درمان را از تامین اجتماعی استعلام کرده و با کسر آن مقدار، بقیه مشمول مالیات می شود. در ماده (۱۳۷) موارد قابل کسر ذکر شده است و با مواردی که شامل مالیات می شود فرق دارد و بیمه مشمول مالیات نیست و ما از تامین اجتماعی مالیات کسر نمی کنیم.

محمدرضا قدسی، معاون منابع اداره کل تامین اجتماعی: از نظر ما این ۷٪ نباید کسر شود چون ۷٪ حق بیمه کارگر بوده و بیمه دریافت می شود.

یداله امامی، نائب رئیس مجمع نمایندگان کارگران استان: در ماده (۲۸) درصد مشخص می شود، در ماده (۲۹) بیان شده که حوادث و بیماری و بارداری و غرامت دستمزد و از کارافتادگی و بازنشستگی و مرگ که ۷٪ برای اینها می باشد یعنی از طرف کارفرما برای کارگر هزینه شده و مشمول مالیات نمی باشد.

محمود الهام دوست، رئیس اداره وصول حق بیمه اداره کل تامین اجتماعی: در ماده (۳) قانون تامین اجتماعی، ۷ موردی که شامل تامین اجتماعی می شود بیان شده است: حوادث و بیماری، بارداری، غرامت دستمزد، از کارافتادگی، بازنشستگی و مرگ و

<p>بیمه بیکاری. نرخ حق بیمه ۳۰٪ می باشد که ۳٪ بیمه بیکاری و ۲۷٪ حق بیمه می باشد که ۷٪ از ۲۷٪ سهم بیمه شده می باشد و ۲۰٪ سهم کارفرما، با احتساب ۳٪ سهم بیکاری، سهم کارفرما ۲۳٪ می شود. در ماده (۲۹) بیان شده که ۹٪ از مآخذ حق بیمه مذکور در ماده (۲۸) (که ۲۷٪ بوده و موارد منابع درآمدی سازمان می باشد که همان حق بیمه های پرداختی توسط کارفرماها می باشد) برای تامین هزینه های ناشی از موارد مذکور در بند های (الف) و (ب) ماده (۳) این قانون که همان حوادث و بیماری ها و بارداری می باشد که در واقع بحث هزینه درمان به این صورت تعریف می شود، ۹٪ از ۳۰٪ شامل این دو بند شده و ۲۱٪ مابقی شامل بقیه موارد می باشد.</p> <p>یداله امامی، نائب رئیس مجمع نمایندگان کارگران استان: ۱۲٪ از ۳۰٪ مربوط به بازنشستگی و فوت بعد از بازنشستگی است و ۲٪ مربوط به بازنشستگی و فوت قبل و بعد از بازنشستگی بوده، ۴٪ از کار افتادگی، ۹٪ هزینه درمان، ۶٪ از نه سی ام به عهده کارفرما بوده و ۱٪ دولت و ۲٪ برعهده کارگر می باشد و مالیات دو هفتم از اینجا برداشت شده است که دیوان توضیح داده و دو هفتم را رد کرده است.</p> <p>علی عباسپور، نماینده امور مالیاتی استان: حذف دو هفتم بیان شده است ولی در متن صریح قانون برای هزینه های درمانی و حق بیمه پرداختی شخص حقیقی به موسسات بیمه بابت انواع بیمه های عمر و زندگی و بیمه های درمانی از درآمد وضع مالیات بیان شده است و این بیمه ها متفاوت از بیمه تامین اجتماعی می باشد. موضوع ۷٪ را با امضاء مدیر کل از سازمان تامین اجتماعی استعلام می کنیم.</p> <p>عزیز امن الهی، معاون قضائی رئیس دادگستری استان: ۷٪ هزینه ایست برای پرداخت بیمه تامین اجتماعی، طبق وحدت رویه که عین قانون است و صریحا اعلام کرده است که این ۷٪ شامل مالیات نمی شود و رئیس سازمان ملزم به اجرای قانون است در غیراینصورت خلاف قانون عمل کرده است.</p> <p>در پایان نشست مقرر شد، موضوع در جلسه شورای گفتگوی استان طرح و تصمیم گیری گردد.</p>	
<p>۱. سازمان امور مالیاتی کشور در راستای اجرای صحیح مواد (۸۲) و (۸۳) قانون مالیاتهای مستقیم و ماده (۴۰) قانون الحاق موادی به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب ۱۳۸۴ و همچنین صراحت تعریف مزایای رفاهی و انگیزشی در قانون کار و آرای صادره از سوی دیوان عدالت اداری که لازم الاجرا می باشند، مصادیق مزایای رفاهی و انگیزشی مشمولین قانون کار را که از معافیت مالیاتی برخوردار می باشند به صورت شفاف مشخص نموده و طی بخشنامه ای جهت اعمال معافیتهای مذکور به ادارات کل امور مالیاتی استان ها ابلاغ نماید.</p> <p>۲. سازمان امور مالیاتی کشور در راستای اجرای ماده (۱۳۷) و بند (ج) ماده (۱۳۹) قانون مالیات های مستقیم و آرای صادره از سوی دیوان عدالت اداری، طی بخشنامه ای معافیت سهم حق بیمه حقوق بگیران را از پرداخت مالیات به صورت شفاف ابلاغ نماید.</p> <p>۳. اداره کل امور مالیاتی استان در راستای احقاق حق کلیه حقوق بگیران، پیگیریهای لازم را در خصوص ابلاغ بخشنامه های فوق الذکر از سازمان امور مالیاتی کشور بعمل آورد.</p>	<p>پیشنهادات</p>

<p>۴. به موجب ماده (۸۷) ق.م.م در خواست می گردد، اداره کل امور مالیاتی استان، اضافه پرداختی هایی حقوق بگیران از بابت مواد (۸۲) و (۱۳۷) ق.م.م را در اسرع وقت به مودیان مسترد نماید.</p>	
<p>۱. قانون مالیات های مستقیم مصوب سال ۱۳۹۴؛ ۲. قانون کار با آخرین اصلاحات؛ ۳. قانون تامین اجتماعی با آخرین اصلاحات؛ ۴. قانون الحاق موادی به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب سال ۸۴؛ ۵. بخشنامه های سازمان امور مالیاتی به شماره های (۲۰۰/۹۸/۴۴، ۱۹۴۱۸، ۲۰۰/۹۹/۵۸، ۲۰۰/۹۸/۲۳۵۵۳، ۸۰)؛ ۶. دادنامه های دیوان عدالت اداری به شماره های (۱۹۵۷، ۱۹۵۶، ۱۵۰۴۱۵، ۲۷۹، ۵۹۱، ۷۳، ۶۰)؛ ۷. نامه شماره ۷۱۲۹۰ مورخ ۱۴۰۰/۰۴/۲۳ معاون محترم امور کار وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی؛ ۸. نامه شماره ۱۴۰۰/۰۶/۰۶/۱۰۵/۳۰/۲۹۳۸۵ د مورخ ۱۴۰۰/۰۶/۰۶ اداره امور مالیاتی خطاب به سازمان امور مالیاتی کشور؛ ۹. نامه شماره ۱۴۰۰/۰۶/۱۳/۲۳۲/۳۳۰۳۸ د مورخ ۱۴۰۰/۰۶/۱۳ سازمان امور مالیاتی کشور خطاب به اداره کل امور مالیاتی استان؛</p>	<p>فهرست مستندات و مدارک پشتوانه</p>

۵- ماده ۸۷ ق.م.م: اضافه پرداختی بابت مالیات بر درآمد حقوق طبق مقررات این قانون مسترد خواهد شد مشروط بر این که بعد از انقضای تیر ماه سال بعد تا آخر آن سال با درخواست کتبی حقوق بگیر از اداره امور مالیاتی محل سکونت مورد مطالبه قرار گیرد. اداره امور مالیاتی مذکور موظف است ظرف سه ماه از تاریخ تسلیم درخواست رسیدگی های لازم را معمول و در صورت احراز اضافه پرداختی و نداشتن بدهی قطعی دیگر در آن اداره امور مالیاتی نسبت به استرداد اضافه پرداختی از محل وصولی های جاری اقدام کند. در صورتی که درخواست کننده بدهی قطعی مالیاتی داشته باشد اضافه پرداختی به حساب بدهی مزبور منظور و مازاد مسترد خواهد شد.